

РЕШЕНИЕ

№ 18339

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря СИМОНА Г. Н.
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско
дело № 20221110169812 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба с вх. № 286158/22.12.2022 г., с която от името на „***“ ЕАД, ЕИК ** против С. Н. Д. ЕГН ***** са предявени положителни установителни иски по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК с правно основание чл. 422 вр. с чл. 415, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 124 от ГПК, вр. чл. 98а и чл. 107 от Закона за енергетиката (ЗЕ), вр. с чл. 79 ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца суми, както следва: 1/ сумата от 569,79 лева (петстотин шестдесет и девет лева и 79 стотинки), представляваща цена на доставена и потребена електрическа енергия за период от 12.12.2019 г. до 11.06.2020 г., в имот, представляващ апартамент № 29, находящ се в ***, клиентски № ***, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 11.05.2022 г. до изплащане на вземането; 2/ сумата от 117,46 лева (сто и седемнадесет лева и 46 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 14.02.2020 г. до 27.04.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по реда на глава XXXVII от ГПК.

Със заявление вх. № 11300/11.05.2022 г., адресирано до **, ищецът е поискал издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу С. Н. Д. за суми, както следва: 1/ сумата от 569,79 лева (петстотин шестдесет и девет лева и 79 стотинки), представляваща цена на доставена и потребена

електрическа енергия за период от 12.12.2019 г. до 11.06.2020 г., в имот, представляващ апартамент № 29, находящ се в ***, клиентски № ***, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 11.05.2022 г. до изплащане на вземането; 2/ сумата от 117,46 лева (сто и седемнадесет лева и 46 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 14.02.2020 г. до 27.04.2022 г. Образувано е ч. гр. д. № 2515/2022 г. по описа на ПРС, като съдът е преценил, че делото не му е местно подсъдно, поради което с Определение № 1903/12.05.2022 г. е прекратил производството по същото и го е изпратил на Софийски районен съд. В СРС е образувано ч. гр. д. № 29763/2022 г., като на 14.06.2022 г. е издадена заповед по чл. 410 ГПК. Заповедта е връчена на настоящия ответник по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, като в законоустановения срок същият не е депозирал възражение. На 06.12.2022 г. ищецът е уведомен за възможността да предяви иск за установяване на вземането си. Исковата молба е подадена на 22.12.2022 г. / в срока по чл. 415, ал. 1 ГПК/.

Ищецът твърди, че между страните е налице договор за продажба на електрическа енергия при общи условия за имот, находящ се в гр. Плевен, ж. к. „Дружба“, бл. 323, ет. 8, ап. 29, клиентски № ***. Поддържа, че в изпълнение на този договор в периода 12.12.2019 г. - 11.06.2020 г., в качеството си на краен снабдител, е доставил електрическа енергия до горепосочения имот на стойност 569,79 лв. Ищцовата страна сочи, че ответницата не е заплатила дължимата цена за ел. енергия на уговорения в общите условия падеж, поради което е изпаднала в забава и следвало да заплати обезщетение за забава в размер на 117,46 лева, за периода 14.02.2020 г. - 27.04.2022 г.

Моли, да бъде постановено решение, с което да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: 1/ сумата от 569,79 лева (петстотин шестдесет и девет лева и 79 стотинки), представляваща цена на доставена и потребена електрическа енергия за период от 12.12.2019 г. до 11.06.2020 г., в имот, представляващ апартамент № 29, находящ се в ***, клиентски № ***, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 11.05.2022 г. до изплащане на вземането; 2/ сумата от 117,46 лева (сто и седемнадесет лева и 46 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 14.02.2020 г. до 27.04.2022 г. Претендират се разноски.

В законоустановения срок по чл. 131, ал. 1 ГПК от името ответника, чрез назначения му в производството, по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител– адвокат Д. С. от САК, е депозиран отговор на исковата молба, с който се оспорват предявените искове. Поддържа се, че ответницата не е в облигационни отношения с ищеца и не е имала качеството на потребител на електрическа енергия за процесния имот, през заявления в исковата молба период. Твърди се, че страните не са обвързани от посочените в исковата молба общи условия, тъй като същите не били публикувани в един централен и един местен всекидневник. Оспорва се през процесния период до процесния имот ищецът да е доставял ел. енергия в претендираното количество и на претендираната стойност. Излагат се твърдения, че липсват доказателства за техническата изправност на средството за търговско измерване, което е отчело претендираната ел. енергия. Оспорва се дължимостта на претендираната лихва за забава, тъй като ищецът не бил отправял покани до ответника за заплащане на дължимите суми. Посочва се, че не следва да се дължи мораторна лихва за периода 13.03.2020 г. – 13.05.2020 г. на основание Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание на Република България от 13.03.2020 г.

Моли се за отхвърляне на предявените искове.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са положителни установителни искове по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК с правно основание чл. 422 вр. с чл. 415, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 124 от ГПК, вр. чл. 98а и чл. 107 от Закона за енергетиката (ЗЕ), вр. с чл. 79 ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

По отношение на иска с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК с правно основание 422 вр. с чл. 415, ал.2 вр. с чл. 124 от ГПК вр. с вр. с чл. 327 ТЗ, чл. 95а и чл. 107 от Закона за енергетиката (ЗЕ), вр. с чл. 79 ЗЗД, съдът намира следното:

По иска с правно основание 422 вр. с чл. 415, ал.2 вр. с чл. 124 от ГПК вр. с вр. с чл. 327 ТЗ, чл. 95а и чл. 107 от Закона за енергетиката (ЗЕ), вр. с чл. 79 ЗЗД, в тежест на ищеца е да установи съществуването на договорни

отношения между него и ответника с предмет доставка на електрическа енергия, в това число качеството си на доставчик от последна инстанция, респ. - качеството на ответника на небитов краен клиент на ел. енергия, обема на реално доставената в процесния имот електрическа енергия за исковия период и че нейната стойност възлиза именно на претендираната сума, както и изпадане на ответника в забава за заплащане на дължимите главници за електрическа енергия, периодът на забавата и размерът на обезщетението за забава.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже правопогасяващи претендираното от ищеца вземане факти.

Правното действие на твърдения в исковата молба договори за търговска продажба попадат под приложното поле на ТЗ, тъй като се твърди договорното правоотношение да е възникнало между търговци и за тях следва да се прилагат нормативните правила, уредени в ТЗ - арг. чл. 318, ал. 1, ал. 1, във вр. с чл. 286, ал. 1 ТЗ. По това материално търговско правоотношение за ищеца са породени две основни obligatorни задължения - да прехвърли правото на собственост върху описаните в процесните фактури и складови разписки стоки и да предаде тяхното владение на купувача, а за ответника - да заплати уговорената продажна цена и да получи вещите, предмет на договора - арг. чл. 200, ал. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 288 ТЗ.

Договорът за търговска продажба по смисъла на чл. 318 ТЗ е консенсуален и неформален, поради което сключването му предполага постигане на съгласие между продавача и купувача относно съществените елементи на продажбата - стока и цена, без да е необходимо обективиране на съгласието в писмена форма. Без значение е начинът на договаряне, същественото е съвпадането на насрещните воли на страните за продажба, за да се приеме, че между страните се учредява валидно obligационно правоотношение. Само наличието на последното не е достатъчно, за да се приеме, че е налице основание за плащане, тъй като основанието ще възникне при изпълнението на договора - с извършване на доставката за продавача ще възникне правото да иска престиране на цената от страна на купувача. В случаите, когато страните са оформили продажбата чрез съставена за целта

фактура, фактурата съставлява доказателство за сключването на договора и за породените от него права и задължения, но не е условие за действителността му. Поради неформалния характер на продажбата преценката за сключване на договора не следва да бъде ограничавана само до съдържанието на фактурата, а следва да се прави с оглед на всички доказателства по делото, в т.ч. и на тези относно предприети от страните действия по изпълнение на договора /получаване на стоката или плащане на цената/, които при определени предпоставки могат да се разглеждат като признания за съществуването на облигационната връзка.

От представената и приобщена към доказателствения материал справка от Община Плевен, дирекция „Приходи от местни данъци и такси“ се установява в производството, че процесният имот, представляващ апартамент № 29, находящ се в *** е деклариран, като недвижимо имущество собственост на лицето С. К. Д., ЕГН *****, като се установява също, че имотът е деклариран като недвижимо имущество собственост на горепосоченото лице на 29.05.1998 г. въз основа на документ за собственост – нотариален акт № 133/26.08.1997 г., както и че считано от 29.05.1998 г. до датата на предоставяне на справката /27.10.2023 г./ имотът е деклариран като собственост именно на това лице /С. К. Д., ЕГН *****/.

Между страните не е спорно, че в заявления в исковата молба период ищецът /респективно дружеството на което същото е правопреемник - ЧЕЗ Електро България АД/ е доставил електрическа енергия в имот, представляващ апартамент № 29, находящ се в ***. Същевременно това обстоятелство се установява и от събраните по делото доказателства включително заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена, неоспорена от страните и приета в производството съдебно-техническа експертиза и от посоченото от вещото лице в проведеното на 06.11.2023 г. открито съдебно заседание по делото, в което последното изрично заяви, че след извършена проверка при ищцовото дружество и в дружеството ЧЕЗ Разпределение ЕАД /чийто правопреемник е Електроразпределителни мрежи Запад ЕАД/ се установило, че за процесния период в посочения в исковата молба имот е доставена и потребена електрическа енергия.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че е доказана в производството, при условията на пълно и главно доказване,

първата предпоставка за уважаване на предявените искове, а именно, че между страните по спора са съществували договорни отношения с предмет доставката на електрическа енергия в процесния имот за претендиращия период, в това число и качеството клиент на електрическа енергия на ответника в производството.

Както се посочи по-горе, не е спорно между страните, че в заявения в исковата молба период ищецът /респективно дружеството на което същото е правоприемник - ЧЕЗ Електро България АД/ е доставил електрическа енергия в имот, представляващ апартамент № 29, находящ се в ***.

Същевременно това обстоятелство се установява и от събраните по делото доказателства.

По делото са представени 6 броя фактури, както следва: фактура № 275523098 от 21.01.2020 г., фактура № 277105732 от 20.02.2020 г., фактура № 278817237 от 23.03.2020 г., фактура № 280673740 от 22.04.2020 г., фактура № 282372258 от 21.05.2020 г. и фактура № 283763510 от 22.06.2020 г., издадени на името на С. К. Д., ЕГН ***** за имот, представляващ апартамент № 29, находящ се в ***, съобразно които за периода 12.12.2019 г. - 11.06.2020 г. консумираната ел. енергия за имота възлиза на обща стойност от 569,79 лева.

Горните обстоятелства се установяват и от заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета в производството съдебно-счетоводна експертиза, която не е оспорена от страните, и която съдът намира, че следва да кредитира изцяло.

От изложеното следва, че по делото е доказано потреблението на ел. енергия в процесния имот за периода 12.12.2019 г. - 11.06.2020 г. на парична стойност от 569,79 лева, колкото претендира ищецът. В тежест на ответника по правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК е да установи по безспорен начин, че е погасил вземането чрез плащане или друг способ. По делото не са направени твърдения, нито са ангажирани доказателства в тази насока. Същевременно от заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена, неоспорена от страните и приета в производството съдебно-счетоводна експертиза, се установява в производството, че по процесните фактури не са извършени плащания.

Съгласно чл. 19, ал. 1 и 2 от приложимите общи условия към договора за продажба на ел. енергия, потребителят заплаща на продавача стойността на

ел. енергия веднъж месечно, като продължителността на периода за плащане е 10 дни. В издадените фактури изрично е посочен срокът за плащане на задълженията по тях. Съгласно правилото на чл. 84, ал. 2 ЗЗД, когато денят на изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му. Следователно, от деня, следващ 10-тия ден за плащане, ответникът изпада в забава и от този момент дължи мораторна лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, която съдът определя в размер на 113,81 лева /изчислена посредством лихвен калкулатор на НАП/. Предвид гореизложеното, предявения иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, следва да бъде уважен за сумата от 113,81 лева, като за разликата над този размер до пълния предявен размер от 117,46 лева, искът следва да се отхвърли.

По отношение разпределението на отговорността за разноските в производството пред СРС:

С оглед изхода на спора право на разноски в настоящото производство пред СРС имат и двете страни в производството.

От името на ищеца е направено искане за присъждане на разноски в производството, като са представени и доказателства за извършването на такива, а именно: за заплатена държавна такса в исковото производство по гр.д. № 69812/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав в размер на 75,00 лева, за заплатен депозит за вещо лице по допусната и приета в производството съдебно-счетоводна експертиза в размер на 300,00 лева, за заплатен депозит за вещо лице по допусната и приета в производството съдебно-техническа експертиза в размер на 300,00 лева, за заплатен депозит за особен представител в размер на 300 лева и за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 480,00 лева /с включен ДДС/.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът С. Н. Д. ЕГН *****, следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца „**“ ЕАД, ЕИК ** сумата от 1447,27 лева, представляваща разноски в исковото производство по гр.д. № 69812/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 29763/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

От името на ищеца е направено искане за присъждане на разноси в заповедното производство по ч.гр.д. № 29763/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, като са представени доказателства за извършването на такива. а именно: за заплатена държавна такса в заповедното производство по ч.гр.д. № 29763/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав в размер на 25,00 лева и за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 85,00 лева /с включен ДДС/.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът С. Н. Д. ЕГН *****, следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца „**“ ЕАД, ЕИК ** сумата от 109,42 лева, представляваща разноси в заповедното производство по ч.гр.д. № 29763/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

От името на ответника не е направено искане за присъждане на разноси в исковото производство по гр.д. № 69812/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, нито са представени доказателства за извършването на такива. Следователно в полза на ответника не следва да се присъждат разноси в исковото производство по гр.д. № 69812/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

От името на ответника не е направено искане за присъждане на разноси в заповедното производство по ч.гр.д. № 29763/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, нито са представени доказателства за извършването на такива. Следователно в полза на ответника не следва да се присъждат разноси в заповедното производство по ч.гр.д. № 29763/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Така мотивиран, Софийски районен съд, II ГО, 160 състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от името на „**“ ЕАД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление: *** С. Н. Д. ЕГН *****, с адрес: ****, по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, обективно кумулативно съединени иски с правно основание 422 вр. с чл. 415, ал.2 вр. с чл. 124 от ГПК вр. с вр. с чл. 327 ТЗ, чл. 95а и чл. 107 от Закона за енергетиката (ЗЕ), вр. с чл. 79 ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, че „С. Н. Д. ЕГН *****” дължи в полза на „**“ ЕАД, ЕИК **, суми, както следва: 1/

сумата от **569,79 лева**, представляваща цена на доставена и потребена електрическа енергия за период от 12.12.2019 г. до 11.06.2020 г., в имот, представляващ апартамент № 29, находящ се в ***, клиентски № ***, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 11.05.2022 г. до изплащане на вземането; 2/ сумата от **113,81 лева**, представляваща мораторна лихва за периода представляваща мораторна лихва за период от 14.02.2020 г. до 27.04.2022 г., върху главницата за цена на доставена и потребена електрическа енергия, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 14.06.2022 г. по гр.д. № 29763/2022 г. по описа на СРС, 160 състав, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявения иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за разликата над уважения размер от 113,81 лева до пълния предявен размер от 117,46 лева.

ОСЪЖДА С. Н. Д. ЕГН *****, с адрес: **** да заплати в полза на „**“ ЕАД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. ****-, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **109,42 лева**, представляваща разноси в заповедното производство по ч.гр.д. № 29763/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ОСЪЖДА С. Н. Д. ЕГН *****, с адрес: **** да заплати в полза на „**“ ЕАД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. ****-, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **1447,27 лева**, представляваща разноси в исковото производство по гр.д. № 69812/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Препис от решението да се връчи на страните!

Съдия при Софийски районен съд: _____